

การเล่นสำคัญอย่างไรกับเด็กปฐมวัย

มีหลายคนสงสัยว่า “ทำไมเด็กชอบเล่น วันๆ หนึ่งเอาแต่เล่น เล่น โน่นเล่นนี้ ไม่รู้จักเบื่อ เล่นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เล่นแล้วได้อะไร แล้วควรจะทำยังไงดีกับการชอบเล่นของเด็ก” นี่คือคำถาม หรือคำบ่นของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะพ่อ แม่ ผู้ปกครองหรือแม้กระทั่งครูบางคน ในสังคมและในวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายของโลกใบนี้ มนุษย์เราสามารถเรียนรู้ได้ และพัฒนาได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยคนส่วนมาก หรือวัฒนธรรมหนึ่งที่คนเรานึกถึงในการพัฒนาก็คือ วิชาการ ซึ่งมุ่งเน้นในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ จากสิ่งที่เกิดขึ้นภายนอก ซึ่งหากใครต้องการเป็นคนเก่ง หรือผู้ใหญ่ต้องการพัฒนาเด็กหรือต้องการให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ต้องส่งเสริมทางวิชาการมากๆ ต้องเรียน ต้องอ่าน ต้องเขียนหรือต้องท่องจำมากๆ แต่ “การเล่น” กลับเป็นสิ่งที่หลายๆ คนมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระ เรื่องไม่สำคัญ หรือเรื่องที่ไม่ควรสนใจ แต่หารู้ไม่ว่าเรื่องไร้สาระกลับเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในการสร้างการเรียนรู้และการพัฒนาด้านต่างๆ ให้แก่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นการเล่นรูปแบบใด เพราะเด็กจะมีกระบวนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่น และเป็นสิ่งสะท้อนวัฒนธรรม สังคมของเด็กแต่ละคน แต่ละชาติพันธุ์ ซึ่งถ้ามองอย่างจริงจังแล้วไม่ใช่มีเพียงเด็กปฐมวัยเท่านั้นที่ชอบเล่นหรือเรียนรู้จากการเล่น แม้กระทั่งเด็กที่มีระดับสูงขึ้นไปกว่าเด็กปฐมวัยหรือผู้ใหญ่ก็ยังเรียนรู้ผ่านการเล่นในรูปแบบต่างๆ เช่นกัน

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยจึงควรหันมาให้ความสนใจกับการเล่นของเด็กให้มากขึ้น ควรมีความรู้ ความเข้าใจในการเล่น รูปแบบการเล่น หรือประโยชน์จากการเล่น เพื่อจะได้เข้าใจเด็ก และสามารถพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้จากการเล่นได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีนักจิตวิทยาหลายคนได้ให้ความสำคัญกับการเล่นไว้ และที่น่าสนใจ คือ ไวก็อตสกี (Vygotsky) ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวถึงทฤษฎีของเขาอย่างหลากหลายและกว้างขวาง ซึ่งผู้เขียนจึงอยากนำเสนอมุมมองของ ไวก็อตสกี (Vygotsky) ที่เขาได้ศึกษาและให้ความสำคัญกับการเล่น โดยเฉพาะในช่วงแรกของชีวิตหรือในช่วงวัยเด็กปฐมวัย เขาไม่เพียงแต่มองที่การเล่นภายนอกของเด็กเท่านั้น เขายังมองถึงเบื้องหลังและเจาะลึกถึงประวัติที่ซ่อนอยู่ภายใต้การเล่นของเด็ก หรือสิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในตัวของเด็กจากการเล่นของเด็กปฐมวัยอีกด้วย ซึ่ง ไวก็อตสกี (Vygotsky) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเล่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กไว้หลายมุมมอง ซึ่งผู้เขียนขอแนะนำเสนอ ดังนี้

ไวก็อตสกี (Vygotsky : 1978) เป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซีย His most productive years were at the Institute of Psychology in Moscow (1924-34), where he expanded his ideas on cognitive development, particularly the relationship between language and thinking. จบการศึกษาในปี 1913 ได้รับเหรียญทองจากชาวยิวิมเอกชนในรัสเซีย แม่ของเขา Fluent in French and German, he studied philosophy and literature at Shanyavsky People's University while completing a master's degree in law at Moscow

University.ชำนาญในภาษาฝรั่งเศสและเยอรมัน เขาศึกษาปรัชญาและวรรณกรรมที่มหาวิทยาลัย Shanyavsky เขาจบปริญญาโทด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยมอสโก Returning home in 1917, he taught at various institutes, and began reading widely in psychology and education. และหลังจากมหาวิทยาลัย Shanyavsky เขากลับมาบ้านในปี 1917 และสอนที่วิทยาลัยครูและเริ่มเขียนงานที่นิยมกันอย่างแพร่หลายทางด้านจิตวิทยาและการศึกษา คือ Educational Psychology ต่อมาเขาทำงานในสถาบันของจิตวิทยา (กลางทศวรรษ 1920)

การศึกษาทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการเด็กของ ไวก็อตสกี (Vygotsky) เสนอไว้ว่า เราควรที่จะ “สืบสาว” การพัฒนานั้น เราต้องรู้ประกอบสร้างมันใหม่ด้วยการหันกลับไปดูแหล่งของพฤติกรรมต่างๆ นี้ ต้องยอมรับว่า แนวคิดเรื่องจิตวิทยา cultural-historical ของเขาไม่เคยมีมาก่อนหน้านี้ เขาเสนอจิตวิทยาพัฒนาการเขาเชื่อว่าในการพัฒนาเด็กเขาไม่คำนึงถึงอายุของเด็ก แต่การพัฒนาเด็กได้มันต้องเกิดขึ้นจากภายในของเด็ก historically-based นั่นคือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเข้าใจได้ก็มีเพียงการเข้าใจผ่านประวัติศาสตร์ของพฤติกรรมเท่านั้น เขาใช้คำว่าความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่เป็นพลวัต ซึ่งเป็นจิตวิทยาที่สำคัญ มีเพียงปรากฏการณ์ทางจิตวิทยาที่มองกระบวนการเปลี่ยนแปลงเท่านั้นที่จะช่วยอธิบายได้ นับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการประกอบสร้างของระเบียบใหม่ทางความคิดจิตวิทยา

พฤติกรรมของเด็กมีการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาการเรียนรู้จากการเล่นของเด็ก ซึ่งไวก็อตสกี (Vygotsky) เชื่อว่า การเล่น หรือเด็กเล่นของเล่น เล่นเกมเป็นปรากฏการณ์ทางจิตวิทยาและบทบาทในการพัฒนาของเด็ก Through play the child develops abstract meaning separate from the objects in the world, which is a critical feature in the development of higher mental functions. [4] ผ่านการเล่น เด็กได้พัฒนาความหมายของนามธรรมที่แยกต่างหากจากวัตถุในโลกซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในหน้าที่การพัฒนาจิตใจที่สูงขึ้น โดยไวก็อตสกี (Vygotsky) ได้เริ่มศึกษาเด็กเป็นระยะดังนี้

ในช่วงวัยทารก(ช่วงปีแรก)

เขาได้ศึกษาการพัฒนาอารมณ์ความรู้สึกของทารกกับความสัมพันธ์กับผู้ดูแลเด็ก เพื่อส่งผลต่อการพัฒนา ผลจากการประเมินพบว่า

ประการแรกทารกได้พัฒนาร่วมกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกันในโลกภายนอก ซึ่งกลายเป็นความเข้มแข็งกว่ามากกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนในการสื่อสารทางอารมณ์ความรู้สึกกับผู้ใหญ่ ในทางตรงกันข้ามทารกคิดว่า ของเล่นเป็นวิธีการของการสื่อสารกับผู้ใหญ่เท่านั้น ทารกอาจจะหงุดหงิดจากการไม่ได้สัมผัสกิจกรรม” และ”ไม่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมร่วมกับวัตถุ

ประการที่สอง ทารกยอมรับผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ใกล้เคียงทั้งหมดของความสัมพันธ์ของพวกเขา กับโลกภายนอก อารมณ์ความรู้สึกของพวกเขาและการสื่อสารกับผู้ใหญ่ได้ถูกแทนที่โดยเรียกว่าธุรกิจ – เหมือนการสื่อสาร นั่นคือ การสื่อสารในบริบทของการร่วมกันทำกิจกรรม – centered นำไปสู่ผลลัพธ์การเปลี่ยนของทารกผ่านไปทีวัตถุ – centered กิจกรรมร่วมกัน และนำไปสู่การทำกิจกรรมใหม่ร่วมกัน

ไวก็อตสกี (Vygotsky) เน้นไปที่ต้นเหตุสำคัญของความแตกต่างระหว่างวัตถุ ในช่วงปีแรกและปีที่สอง ในช่วงปีแรกของชีวิต ทารกจะชาญฉลาดในการสัมผัสตามลักษณะของวัตถุทางกายภาพ ของพวกเขา เช่น บอลเป็นก้อนกลมกลิ้งไปหา หากผลึกออกทำให้มีเสียง หรือถ้าเขย่าทำให้เกิดเสียง และอื่นๆ เพื่อที่จะทำให้เกิดการค้นพบเช่นนั้น ทารกไม่จำเป็นต้องมีผู้ใหญ่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง เช่น ทางกายภาพของวัตถุที่มีลักษณะของพื้นผิวที่มองเห็นได้และสามารถเห็นผลได้ในการสำรวจตรวจตราต่างๆที่เป็นอิสระ

สรุปก็คือ ทารกเริ่มที่จะเลียนแบบการกระทำของผู้ใหญ่และเล่นกับวัตถุตามความหมายทางสังคมของพวกเขา เช่นว่า ในระยะแรกเพียงปรากฏในระหว่างการร่วมกิจกรรม ซึ่งผู้ใหญ่ควรแสดงให้เห็นการกระทำที่เหมาะสม และควรกระตุ้นให้ทารกเลียนแบบสิ่งเหล่านั้นเป็นอย่างดี เป็นผลมาจากการร่วมกิจกรรม ซึ่งจะเกี่ยวข้องและมีกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการในการพัฒนากับทฤษฎีที่สำคัญของไวก็อตสกี (Vygotsky) ซึ่งเรียกว่าเขต proximal ของการพัฒนา (zpd) zpd เป็นทักษะการรับรู้และแนวคิดต่างๆที่ไม่ได้พัฒนาขึ้นมาอย่างเต็มที่ แต่เป็น “บนขอบของสิ่งที่เกิดขึ้นมาใหม่” เพียงแค่เด็กได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมของผู้ใหญ่

ในช่วงปีที่สอง – สาม

ในช่วงปีที่สองของชีวิต เด็กสามารถสังเกตเห็นวัตถุตามลักษณะทางกายภาพได้บ่อยครั้ง ไวก็อตสกี (Vygotsky) ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมหลักโดยมีการทำกิจกรรมของเด็ก-centered ในช่วงนี้ กิจกรรมควรจะมีเนื้อหาครอบคลุมสาเหตุของเด็กกับวัตถุตามความหมายทางสังคมของพวกเขา แต่ไม่ได้ถูกจำกัดสำหรับเรื่องเล่นของเด็ก และของเล่นเด็ก

ไวก็อตสกี (Vygotsky) ให้เหตุผลว่าสำหรับการเล่นของเด็กกับวัตถุเป็นกิจกรรมที่เน้นความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการพัฒนาของเด็กในช่วง 1 – 3 ปี ดังนั้นเด็กจึงควรมีกิจกรรมการเล่นเพื่อนำไปสู่ช่วงเวลาทั้งหมดของกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาของเด็ก ซึ่งผลงานที่เห็นได้ชัดจากการศึกษาของเขา คือ เมื่อเด็กต้องการขี่ม้า แต่ไม่สามารถขี่ม้าจริงๆได้เขาจึงหยิบไม้และยืนคร่อม โดยจินตนาการว่าไม้ที่ขี่เป็นม้า “การดำเนินการตามกฎนี้เริ่มต้นที่จะพิจารณาจากความคิดไม่ใช่โดยวัตถุ มันเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กเพื่อที่จะตัดความคิด (ความหมายของคำ) ออกจากวัตถุ การเล่น

เป็นขั้นตอนการนำไปสู่ทิศทางต่างๆ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของการแยกความหมายของม้าไม้จากม้าจริงซึ่งเป็นหนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานทางจิตวิทยาการและการกำหนดความสัมพันธ์ของเด็กกับความเป็นจริงเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง”

ในช่วงปีที่สี่ – หก

ด้านการเล่นอื่นที่ ไวก็อตสกี (Vygotsky) อ้างถึงเป็นการพัฒนาของกฎทางสังคม เช่น เมื่อเด็กเล่นเกี่ยวกับบ้าน และมีการเล่นบทบาทของสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน Vygotsky cites an example of two sisters playing at being sisters. ไวก็อตสกี (Vygotsky) อ้างตัวอย่างของน้องสาวสองคนที่เล่นเป็นน้องสาว The rules of behavior between them that go unnoticed in daily life are consciously acquired through play. กฎของพฤติกรรมระหว่างพวกเขาจากการสังเกต มาจากในชีวิตประจำวัน มีการแสดงออกผ่านการเล่น หรือการเล่นเกมที่มียุทธศาสตร์อยู่ เด็กก็จะเรียนรู้ที่จะควบคุมตัวเองตามกฎต่างๆ เหล่านั้น

ไวก็อตสกี (Vygotsky) เน้นว่า เด็กจะไม่มีอิสระในการเล่น ในระหว่างการเล่นเด็กทุกคนควรที่จะเป็นไปตามกฎ กติกา เด็กที่มีส่วนร่วมในการเล่นที่ควบคุมอย่างเข้มงวดของพฤติกรรม ของแต่ละคนในทอมต่างๆของการแสดงบทบาทในการเล่น แต่การเล่นแต่ละบทบาทบรรจุนัยยะบางอย่างเป็นระเบียบ สังเกตเห็นว่า”หลักนิติธรรมถูกซ่อนอยู่...ตามบทบาท ดังนั้นในการเรียนผ่านการเล่น เด็กจะควบคุมพฤติกรรมของพวกเขาและได้เรียนรู้ที่จะระงับ และจะปฏิบัติตามกฎว่าเป็นความสามารถที่จะพัฒนาพฤติกรรมตนเองของพวกเขา

จะเห็นได้ว่าเรามองถึงการเล่นสามารถส่งเสริมจินตนาการหรือเด็กสามารถใช้จินตนาการผ่านการเล่นได้นอกจากการเล่นส่งเสริมจินตนาการของเด็กแล้วการเล่นยังพัฒนากฎ ระเบียบทางสังคมให้กับเด็กอีกด้วยเช่นการเล่นเกม นอกจากนี้การเล่นของเด็ก เด็กไม่ได้เล่นเพียงคนเดียวแต่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุต่างๆ กับบุคคลอื่นที่มีความแตกต่างกัน ซึ่ง ไวก็อตสกี (Vygotsky) เชื่อว่าชีวิตของคนเรามีกระบวนการในการพัฒนา โดยการพัฒนาขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้ทางสังคมที่จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการคิดจริงๆ ปรากฏการณ์นี้เป็นเขตที่เรียกว่า การพัฒนาของ proximal ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจึงมีบทบาทเบื้องต้นในการพัฒนาด้านความคิดของกระบวนการ ไวก็อตสกี (Vygotsky) มุ่งไปที่การเชื่อมโยงระหว่างผู้คนและการแปรผันสิ่งเหล่านี้ในบริบทที่พวกเขามีการกระทำและมีปฏิสัมพันธ์ในประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม ก็มีส่วนในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ในการสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน ซึ่งการใช้ภาษาในการสื่อสารหรือการเล่นก็มีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสังคม หรือวัฒนธรรมของเด็ก

ความสำคัญของการเล่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา

ไวก็อตสกี (vygotsky) ทำให้เชื่อเกี่ยวกับการเล่น และขยายตัวออกไปจากการศึกษาในช่วงต้นๆ ศิลปะทางจิตวิทยาที่ดีของเขา ในทฤษฎีที่ทำหน้าที่ของการพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ในการเล่นไวก็อตสกี (vygotsky) ชี้ให้เห็นในช่วงหนึ่งต้นๆ ในบริบทที่เด็กได้เรียนรู้ที่จะใช้วัตถุและการกระทำของพวกเขาทำหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ ภาพ ที่มีชื่อเสียงของวัฒนธรรมนับตั้งแต่เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆได้สร้างให้พื้นฐานของการพัฒนาของจิตใจสูงขึ้น การพิจารณาการเล่นโดย ไวก็อตสกี (vygotsky) เป็นผู้นำของกิจกรรมสมัยใหม่ ในโรงเรียนอนุบาล ในการทำกิจกรรมการเตรียมการสำหรับผู้ใหญ่ กิจกรรม แต่อาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ทั้งหมด

เมื่ออธิบายถึงการใช้สัญลักษณ์ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะ ไวก็อตสกี (vygotsky) จำกัดขอบเขตของการเล่น การละคร ทำให้เชื่อว่าการเล่นเป็นแบบฉบับของ preschoolers และการจำกัดอายุของเด็กในโรงเรียนประถมศึกษา ดังนั้นไวก็อตสกี (vygotsky) นิยามการเล่นไม่รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเคลื่อนไหว กิจกรรม สาเหตุของวัตถุและการสำรวจตรวจตราต่างๆที่(และยังคงเป็น) อ้างถึงในฐานะที่เล่นโดยนักการศึกษาตลอดจน noneducators ที่เล่นจริง ซึ่งการเล่นตามที่ ไวก็อตสกี (vygotsky) นิยามมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ

ประการที่หนึ่ง เด็กสร้างจินตนาการจากสถานการณ์ ในบทบาทและการกระทำออกมาและนั่นเป็นไปตามหลักเกณฑ์กำหนดเฉพาะ โดยบทบาทลักษณะของแต่ละคนเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อการก่อตัวในใจของเด็กมีหน้าที่ในการพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น การเล่นเกมในจินตนาการ สถานการณ์เด็กจะต้องดำเนินการสองประเภท ของการปฏิบัติการ – ปัจจัยภายนอก และ ภายในประเทศ ในการเล่น การกระทำภายใน ประเทศเหล่านี้ การดำเนินงานในความหมายนี้ยังขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานในต่างประเทศในวัตถุต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามการปรากฏตัวขึ้นมา มากภายใน สัญญาณการกระทำ ในช่วงต้นของเด็กการเปลี่ยนผ่านจากแบบ ในช่วงต้นของกระบวนการคิด sensorimotor และ ความคิดเกี่ยวกับภาพอื่นๆ ในความก้าวหน้ามากกว่าจะเป็นสัญลักษณ์ของความคิด ด้วยเหตุนี้ ทำให้เชื่อว่าการเล่น เพื่อเตรียมการสำหรับสองส่วนนี้มีหน้าที่ทำให้ทางจิตใจสูงขึ้น รวมถึงความคิดและจินตนาการ

ประการที่สอง การเล่นมีหน้าที่พัฒนาจิตใจให้สูงขึ้นเป็นการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมโดยเจตนา มันจะกลายเป็นไปได้เพราะความเชื่อความสัมพันธ์ที่มีอยู่ระหว่างบทบาทการเล่นของเด็กและระเบียบที่จำเป็นที่จะตามมาเมื่อเล่นต่อบทบาทต่างๆเหล่านั้น สำหรับ preschoolers เล่นกลายเป็นครั้งแรกในกิจกรรมเด็กที่ซับซ้อน โดยไม่จำเป็นต้องให้เกิดความปิติยินดี ทันทันทีที่มีมากกว่ายุคนี้ โดยความต้องการที่จะระงับแรงกระตุ้นของเด็กโดยทันที

ประการที่สาม ในการเล่นเป็นสัญญาณแรกของอารมณ์ความรู้สึก โดยทั่วไปปรากฏว่ามีอารมณ์ความรู้สึกที่ว่าตอนนี้มีความหมายกว้างที่เกี่ยวข้องกับประเภทของผู้คนและสถานการณ์เฉพาะมากกว่าความเป็นเหตุการณ์ ยกตัวอย่าง เช่น เมื่อมีเสียงร้องของเด็กเมื่อเขาเล่น เขาแสดงถึงความอดทน เพราะเขารู้ว่าเด็กทุกคนทำเมื่อพวกเขาจะถูกยิง ในสถานการณ์อื่น เช่น เมื่อมีเด็กมีลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับบทบาทของหมอหรือเป็นนักดับเพลิง นั้นจะบรรลุถึงความปรารถนาเป็นสากล ที่จะกระทำการเหมือนผู้ใหญ่

วิธีการที่จะพัฒนาเด็ก : ความสำเร็จและสิ่งที่ยังขาดตกบกพร่อง

งานวิจัยของ vygotsky ในรัสเซีย มีทางทฤษฎีของไวก็อตสกี (vygotsky) เข้าไปในความคิดเป็นตรรกะและ ภายใน สอดคล้องกับทฤษฎีอัตรากระบวนการคิดที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและแง่มุมทางสังคม และการพัฒนาของเด็ก ในทฤษฎีนี้ กระบวนการใกล้เคียงในการเรียนของเด็กของกิจกรรมเฉพาะ ให้พิจารณาว่าสาเหตุหลักการของการพัฒนาของตน มันจะอยู่ในบริบทของกิจกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาเด็ก และมีแรงกระตุ้นใหม่ที่เหมาะกับความสามารถของพวกเขา

ในสังคมอุตสาหกรรม เด็กๆอาจไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำกิจกรรมบางอย่าง จากมุมมองของรัสเซีย neo – vygotskians เป็นผู้นำสำหรับในช่วงเวลาของการพัฒนา เป็นที่น่าสนใจแต่อย่างไรก็ตาม ถ้าในกรณีที่เป็นการพัฒนาของเด็กได้รับพัฒนาต่อไปก็จะดี ยกตัวอย่าง เช่น ในโรงเรียนอนุบาลในอเมริกัน ให้ดูทีวีและเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่าในการกระทำ sociodramatic เล่น จากมุมมองของรัสเซีย neo – vygotskians นี้จะส่งผลต่อความสามารถที่และทำให้เกิดปัญหา กับเด็กๆเหล่านี้ ซึ่งตามหลักการในห้องเรียนของอเมริกันครูโรงเรียนประถมศึกษาควรจัดก็คือ ให้เด็กต้องได้ร้องเพลง เต้นรำ หรือกระทำการอย่างอิสระในการสอน

การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนในโรงเรียนอนุบาล ทางวัฒนธรรม – ชนบจารีตทางประวัติศาสตร์

หลายเรื่องในปีหลังจาก ไวก็อตสกี (vygotsky) การตายของเพื่อนร่วมงานการศึกษา และเป็น นักการศึกษาการพัฒนาเด็กสำคัญๆ อย่างต่อเนื่อง และมีการตกแต่งเค้าโครงชุดก่อนหน้า ในหมวดนี้ ส่งผลให้การศึกษาทำอย่างพิถีพิถันของ oretical แนวความคิดและหลักการที่แนะนำโดย ไวก็อตสกี (vygotsky) ในการพัฒนาที่ดี แอปพลิเคชันในทางปฏิบัติของหลักการต่างๆเหล่านี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกระบวนการของการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กวัยเรียนโรงเรียนอนุบาล ทางวัฒนธรรมที่สำคัญและทฤษฎีทางประวัติศาสตร์ ได้ถูกทำขึ้นในพื้นที่ของการเล่น ความคิด และการพัฒนาทางอารมณ์ การพัฒนาความรู้สึก

การเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กจากการเรียนในโรงเรียนอนุบาล ในมุมมองของ vygotskian

vygotsky ได้เขียนเกี่ยวกับการพัฒนาของการปกครองตนเองในโรงเรียนอนุบาล เกี่ยวกับข้อบังคับในสองบริบท คือ

ในความสัมพันธ์กับการพัฒนาสุนทรพจน์ของภาคเอกชนและในความสัมพันธ์กับการพัฒนาทำให้ เชื่อเกี่ยวกับการเล่น การกล่าวของเอกชนได้เปิดโอกาสให้เด็กมีการใช้เครื่องมือที่จะใช้บังคับพฤติกรรมของเด็กสามารถใช้ตอนนี้ โดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อเด็ก สามารถควบคุมตัวเองได้

การเล่นทำให้เชื่อว่าทำให้มีลักษณะเฉพาะบริบทที่ให้การสนับสนุนการใช้กฎระเบียบของตัวเองโดยผ่านระบบอันหนึ่งของบทบาทและสอดคล้องกับกฎข้อบังคับต่างๆ เล่นอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนอนุบาล โดยเต็มใจที่จะยอมสละความปรารถนาของพวกเขาในทันทีโดยให้การสนับสนุนตามหลักเกณฑ์โดยปล่อยให้มากขึ้น ทำให้พวกเขามีความปรารถนาในรูปแบบสัญญาณลักษณะ

สรุปได้ว่า การเล่นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาแก่เด็กในด้านต่างๆ เช่น ด้านความคิด จิตนาการ ภาษา ด้านการเรียนรู้กฎระเบียบทางสังคม วัฒนธรรม ซึ่งการเล่นจะดึงเอาความรู้สึกลึกซึ้งของเด็กออกมา และที่สำคัญการเล่นมีหน้าที่พัฒนาจิตใจของเด็กให้สูงขึ้น โดยการเล่นอาจจะแฝงด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็ก รวมถึงพัฒนาการทางด้านสังคมด้วย เพราะการเล่นเด็กจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและกับวัตถุ ไวก็อตสกี (Vygotsky) จะให้ความสำคัญโดยเริ่มตั้งแต่ช่วงแรกของชีวิต เป็นต้นไป โดยเด็กจะมีกระบวนการเล่นที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงอายุตามสภาพแวดล้อม และบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นการเล่นที่เป็นส่วนตัว การเล่นในเกม ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามที่ตั้งต่างๆ หรือแม้กระทั่งในระบบการศึกษา และจากที่กล่าวมาไม่ว่าเด็กจะมีรูปแบบการเล่นแบบไหน เล่นที่บ้าน หรือที่โรงเรียน ก็จะเกี่ยวข้องและมีกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการในการพัฒนากับทฤษฎีที่สำคัญของ ไวก็อตสกี (Vygotsky) ซึ่งเรียกว่าเขต proximal ของการพัฒนา (zpd) zpd เป็นทักษะการรับรู้และแนวคิดต่างๆที่ไม่ได้พัฒนาขึ้นมาอย่างเต็มที่ แต่เป็น “บนขอบของสิ่งที่เกิดขึ้นมาใหม่” เพียงแค่เด็กได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมของผู้ใหญ่

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูหรือบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็ก ต้องหันกลับมามอง “การเล่น” และให้ความสำคัญกับการเล่นอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อที่การเล่นจะได้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาเด็กทุกช่วงอายุต่อไป

เอกสารอ้างอิง

การพัฒนาความเข้าใจในการเรียนรู้ของเด็กผ่านการเล่น.(2553).ออนไลน์จาก.
<http://www.hu.eureka.org>.

ศิริรักษ์ ศิวารมย์.(ม.ป.ป). บทความ ถา ไวก้อตสก็มองจิตวิทยาเป็นเรื่องลัญญะและ
วัฒนธรรม.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่